ชื่อผู้แต่ง	นายเข็มรัตน์ กองสุข
ที่เกิด	จังหวัดสุรินทร์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 26 พฤษภาคม พุทธศักราช 2490
สถานที่ศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปริญญาที่ได้รับ	อนุปริญญาศิลปบัณฑิต (จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์)
วิทยาการที่สนใจ	ประติมากรรม จิตรกรรม ภาพพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประสพการณ์และความชำนาญ

2509 - 2511	ร่วมแสดงงานศิลปกรรมนักเรียนโรงเรียนเพาะช่าง
2500	ร่วมแสดงงานศิลปกรรมที่สำนักงานกลางนักเรียนคริสเตียน
2513 - 2515	ร่วมแสดงงานศิลปกรรมนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2514	ร่วมแสดงงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 20

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รางวัล และ เกียรติยศ

2513	ได้รับทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
2515	ได้รับทุนการศึกษาสมเด็จกรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
2509 - 2511	ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการประกวดศิลปกรรมของนักเรียนประจำปี ณ โรงเรียนเพาะช่าง

" การผนึกแห่งรูป "

INTERLOCKING FORM

โดย นายเข็มรัตน์ กองสุข

รายงานโครงการวิทยานิพนธ์

เสนอ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในความสำเร็จตามต้องการแต่เพียงส่วนเดียว

ตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ สำหรับ ปริญญาตรี

ศิลปบัณฑิต (ประติมากรรม)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

อนุมัติโดย .....

(อาจารย์ เรืองสุข อรุณเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษา

บิดา มารดา ครู อาจารย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

และผู้ซึ่งกรุณาให้การสนับสนุนต่อข้าพเจ้า

แสงประทีปแห่งดวงปัญญาที่ข้าพเจ้าได้รับ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกคุณไว้ ณ ที่นี้.

" การผนึกแห่งรูปทรง "

INTERLOCKING FORM

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างลึกซึ้งที่จะแสดงให้เห็นอำนาจแห่งความรู้สึกในเรื่อง การเกาะเกี่ยวของปริมาตรที่ยึดกันอยู่ (LOCK) ในงานประติมากรรมของข้าพเจ้าต้องอาศัย MOOD ในการแสดงความรู้สึกที่ LOCK และการผนึกตัวของปริมาตรที่เกาะยึดกันและรวมตัวกันอยู่ ซึ่งสภาวะแห่งความรู้สึกอันนี้ได้ประจักษ์ในธรรมชาติอยู่แล้ว อาทิเช่น การอยู่รวมกันของชีวิต เพื่อสร้างสรรค์ในการเจริญงอกงาม การผนึกตัวหรือการประสานความสัมพันธ์ของสิ่งที่มีชีวิตในธรรมชาติเป็นปรากฏการณ์ ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยความอิสระและมีระเบียบงดงามยิ่ง สภาพการณ์ดังกล่าวนี้นั้นเป็นปัจจัยเร่งเร้าอารมณ์ภายในของข้าพเจ้า ให้เกิดวิจารณาญาณมีความรู้สึกมองเห็นว่า ภายในแก่นแท้แห่งอุดมธรรมชาตินั้นมีสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจอันเร้นลับสามารถทำให้เกิดความรู้สึกอันนี้ปรากฏขึ้น.

ในธรรมชาตินั้นประกอบขึ้นด้วยสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งรวมแล้วมีรูปกับนามเท่านั้น นามเดิมนั้นคือความว่างของจักรวาลคู่กับรูป (ในจักรวาลนั้นได้วิวัฒนาการของตัวมันอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งมาถึงชีวิตตัวแรกของจักรภพ และจากสิ่งที่มีชีวิตได้วิวัฒนาการทางรูปกายมาเป็นมนุษย์) ความจริงแท้ รูปนามที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตต่างก็มีการเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการและเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เว้นแต่เราไม่สามารถสัมผัสเห็นด้วยควงตา

จิตและวิญญาณนั้นก็เกิดจากรูปและนามของสกลจักรวาล แล้วจิตวิญญาณก็เปลี่ยนแปลงแยกออกจากกัน คงเหลือแต่นามว่างที่ปราศจากรูป อันเป็นจุดสุดยอดในธรรมชาติแห่งการเปลี่ยนแปลงของรูปนาม

จากสภาวะต่าง ๆ ในธรรมชาติ มนุษย์ได้ค้นพบและรู้จักความสัมพันธ์ ซึ่งมีอยู่ในธรรมชาติ ทุกชีวิตมีความสัมพันธ์ติดต่อกันและมีส่วนรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ในธรรมชาตินี้มีสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกประทับใจ คือ ความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจของสิ่งที่มีชีวิตในโลก ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่สร้างสรรค์ให้เกิดจินตนาการอันลึกซึ้ง ข้าพเจ้ารู้สึกและประทับใจในสภาวะเช่นนี้เป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงนำเอาความรู้สึกอันนี้มาแสดงออกในงานประติมากรรมที่ข้าพเจ้ากำลังค้นหาอยู่

ในการแสดงออกแห่งอารมณ์ของมนุษยชาติที่เรียกว่าเป็นศิลป (ART) มนุษย์ได้เสาะแสวงหาวิธีการที่จะแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาหลายทาง อาทิเช่น จิตรกรรม, ประติมากรรม, ภาพพิมพ์, สถาปัตยกรรม, วรรณคดี, ดนตรี และนาฏศิลป์ ฯลฯ ทั้งหมดนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็น TECHNICQUE ในการแสดงออกทางศิลปในรูปลักษณะต่าง ๆ กันมานับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สำหรับส่วนตัวของข้าพเจ้าได้มีความเกี่ยวพันธ์กับงานประติมากรรมมาพอสมควร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานประติมากรรม ซึ่งมีวิธีการสร้างสรรค์ แบ่งออกเป็นวิธีการใหญ่ ๆ ดังนี้คือ.-

- เรียนรู้ในการเอาเนื้อปริมาตรเข้า การปั้น (สามารถเพิ่มหรือลดได้)
- เรียนรู้ในการเอาเนื้อปริมาตรออก แกะสลัก, การขุดหรือตัดส่วนที่ไม่ต้องการออก
- เรียนรู้ในการใช้วัสดุนำมาประกอบสร้างเป็น FORM ขึ้น

การเจาะ, การผ่าหรือตัดเนื้อปริมาตรในบางส่วนออกจาก FORM แรกนั้น เรียกว่าการทำลาย FORM เดิมเพื่อให้ได้ FORM ใหม่เกิดขึ้น ซึ่งอาจพูดได้ว่าเป็นการสร้างสรรค์ เป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิดด้วยวิธีการดังกล่าว เพื่อให้ได้ FORM ที่แสดงความรู้สึกตามแนวความคิดที่ได้กำหนดไว้ (ซึ่งเป็น TECHNICQUE หนึ่งในการแสดงออก)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ห้องสมุดวิทยาลัย

ทัศนะความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า ในการแสดงออกกับสิ่งที่เรียกว่าเป็นศิลป (ART) นั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับ TECHNICQUE ที่เราใช้เป็นสื่อในการแสดงออก ซึ่งมันเป็นสิ่งที่เป็นปัญหาในการแสดงออกของอารมณ์ภายใน

สำหรับงานประติมากรรมที่ข้าพเจ้ากำลังค้นหาอยู่ ข้าพเจ้าแสดงออกใน FORM (รูปกาย) ซึ่งในงานประติมากรรมนั้น FORM นั้นหมายถึงปริมาตรและอากาศประกอบเข้าด้วยกัน

สิ่งที่มีขนาดรวมตัวเป็นกลุ่มก้อน เรียกว่า ปริมาตร (VOLUME) ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับ ช่องว่างหรืออากาศ (SPACE) ฉะนั้น VOLUME และ SPACE จึงเป็นปัจจัยกำหนดรูปลักษณะขึ้น

ในงานประติมากรรม ปริมาตรมีบทบาทสำคัญยิ่ง การสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นงานประติมากรรม FORM จะแสดงสัมพันธภาพในงานประติมากรรมนั้น FORM จึงขึ้นกับเส้นรูปนอก (OUTLINE) และปริมาตร เพราะฉะนั้นรูปลักษณะจะงดงามก็เพราะปริมาตรมีความสมบูรณ์

ความเชื่อมั่นและอำนาจแห่งความนึกคิดในการดำเนินงาน จากอารมณ์ความรู้สึกที่สัมพันธ์ทางจิตใจของข้าพเจ้าแสดงออกใน FORM ที่มีความรู้สึกในเรื่อง LOCK งานชิ้นแรกที่เริ่มเรียนประติมากรรม ข้าพเจ้ารับเอาความรู้สึกของ FORM จากธรรมชาติมาแสดงออก คือ ข้าพเจ้าเอา FORM จากตัวหนอนที่ขดรัดตัวกัน โดยนำมาสร้างความสัมพันธ์ใน FORM กลม

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

อารมณ์แห่งความรู้สึกในทัศนะการสร้างสรรค์ส่วนตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะแสดงให้เห็นสัญลักษณ์จุดหนึ่งแห่งธรรมชาติเฉพาะตัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ามีความเชื่ออยู่ว่า FORM ในธรรมชาติที่ตาเรามองเห็นอยู่ มันแปรสภาพอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้ายังคงเอาความรู้สึกในการเกี่ยวสอด และเกาะเกี่ยวของ FORM ซึ่งมีอยู่ในธรรมชาติมาปรับกับความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า เพื่อสร้าง FORM เฉพาะตัวของข้าพเจ้า สำหรับงานชิ้นต่อมาข้าพเจ้านำ FORM กลมหลาย ๆ FORM มาสร้างความรู้สึกที่เกาะเกี่ยวกัน โดยการเจาะเอาปริมาตรบางส่วนออก เพื่อให้ SPACE เข้าไปมีบทบาทด้วย แต่ข้าพเจ้าจะแสดงและเน้นถึงความรู้สึกที่ LOCK และการต่อเนื่องของเส้นในปริมาตรแต่ละอันให้เกิด **UNITY** ของงานขึ้น

วิธีคิดและการทำงานของข้าพเจ้า

จากการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ข้าพเจ้าเริ่ม SKETCH ความคิดเพื่อค้นหา FORM ที่แสดงการผนึกตัว การเกาะเกี่ยวเชื่อมต่อของปริมาตรแต่ละส่วน อันดับแรกข้าพเจ้าหา FORM โดยการ DRAWING หา FORM เพียงด้านเดียวเสียก่อน แล้วจึงค่อย ๆ หาในด้านทุก ๆ ด้าน จนสามารถมองเห็นลักษณะโครงสร้างของ FORM ทั้งหมดว่ามีจังหวะในการกำหนดปริมาตรให้มีความสัมพันธ์กับ SPACE ในทุก ๆ ด้าน

ปัญหาเริ่มคิด ในระยะแรกแห่งการคิดค้นหา FORM โดยการ DRAWING ซึ่งเห็นเฉพาะ OUTLINE และเพียงด้านหน้าเท่านั้น ส่วนด้านหลังของ FORM ที่ DRAWING ต้องอาศัยความรู้สึกจินตนาการในการใช้ VOLUME ในด้านหลังโดยประมาณเอาเสียก่อนที่จะขยาย SKETCH ของ FORM ลงไปในดินเหนียวอีกครั้งหนึ่ง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ขยาย SKETCH และแก้ไขจุดบกพร่องของ FORM ที่หาจาก DRAWING เพื่อไม่ให้การปฏิบัติงานจริงผิดพลาดได้ง่าย ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการแสดงออก ในการขยาย FORM ลงไปในดินเหนียว ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นปัญหาในการใช้เส้นของ VOLUME ให้มีความสัมพันธ์กับ SPACE และความขัดแย้งของเส้นต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องและมี HARMONY ในงานมากยิ่งขึ้น

เห็นปัญหาต่าง ๆ และแก้ไขจุดที่บกพร่อง

จากการรวบรวมผลแห่งความนึกคิด ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดลงไปในดินเหนียวนั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาอย่างรอบคอบ และได้แก้ไขปรับปรุงจุดบอดในเส้นของปริมาตรที่ข้าพเจ้าใช้ในส่วนต่าง ๆ ของ FORM ให้ตรงกับเป้าหมายและแสดงความรู้สึกที่ LOCK กัน ข้าพเจ้าได้แก้ไขปริมาตรบางส่วน ให้เกิดความสัมพันธ์กับ RHYTHM ของ FORM ทั้งหมด ซึ่งทำให้ FORM แสดงความรู้สึกได้ตรงตามจุดมุ่งหมายมากยิ่งขึ้น

คุณสมบัติของวัตถุและการเรียนรู้จักกับวัสดุ

การเรียนรู้จักกับธรรมชาติของวัสดุที่ใช้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาธรรมชาติของหิน และได้ทำความเข้าใจกับ TECHNICQUE การใช้วัสดุ เพื่อให้รู้จักกับวัสดุแต่ละชนิดแต่ละอย่างแสดงคุณค่าของตัวมันออกมา ในธรรมชาติของหินนั้นมีความคงทนถาวร ซึ่งหินแต่ละชนิดมันจะมีคุณสมบัติพิเศษแตกต่างกันออกไป หินบางชนิดจะแสดงค่าตัวของมันต่อเมื่อทำผิวให้เรียบเนียน, ลางชนิดถึงกับต้องขัดให้เป็นมัน ลางชนิดก็สามารถทำให้มีความคมได้ ลางชนิดทำได้น้อยหรืออาจทำไม่ได้เลย หินทรายซึ่งข้าพเจ้าได้ศึกษาและกำลังค้นคว้าอยู่นี้ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นได้ว่า หินทรายมีคุณสมบัติของเนื้อหินหยาบ และไม่แข็งมากนัก เนื้อเปราะไม่เหนียวแบบหินอ่อน (MARBLE)

คุณค่าของหินทราย ถ้าทำผิวให้เรียบเกลี้ยงจะรู้สึกหมดคุณค่าของความเป็นหินไปสิ้นเชิง มันจะเปลี่ยนค่าความรู้สึกเหมือนวัตถุชนิดอื่นทันที ฉะนั้นโดยทั่วไปแล้วหินทรายจึงไม่นิยมทำผิวให้เรียบ ส่วนมากมักจะปล่อยให้เห็นร่องรอยของเครื่องมือซึ่งเป็น TEXTURE ไว้เป็นส่วนมาก ทั้งนี้แล้วแต่ความพอใจจะปล่อยให้เป็น TEXTURE หยาบไว้มากหรือน้อยเพียงไร จึงจะเป็นผลให้งานมีความสมบูรณ์

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์และพิจารณาอย่างรอบคอบ ในงานประติมากรรมที่กำลังค้นหาอยู่ ลักษณะของ FORM ข้าพเจ้าต้องการให้แสดงเนื้อหาในความรู้สึกที่ LOCK นี้ ข้าพเจ้าหา FORM โดยวิธีการเจาะ หรือ ตัดแบ่งจาก FORM เต็ม (รูปกลม) ด้วย การเจาะแบ่ง SPACE ใน FORM กลมนั้น ในระยะแรกข้าพเจ้าใช้ความแบบที่เป็นเส้นตรง ซึ่งทำให้ลักษณะของ FORM ที่ได้มานั้นเป็น GEOMETRIC FORM การใช้ความแบบที่เป็นเส้นตรงมากเกินไปนั้น ทำให้งานประติมากรรม มีความแข็งกระด้างเป็นวัตถุ ต่อมาข้าพเจ้าลดความแบนที่ใช้ให้มีความโค้ง ทำให้งานที่มีความรู้สึกที่นุ่มนวลและมีชีวิตชีวาภายในตัวของมันมากขึ้น

การเจาะแบ่ง SPACE เป็นช่อง ๆ ใน FORM จะเห็นได้ว่า VOLUME แต่ละอันผนึกตัวกันเกิด FORM ที่อิสระขึ้น ลักษณะ FORM ของ VOLUME ในทุก ๆ ส่วน ข้าพเจ้าทำให้มี VARIETY ที่ผิดแผกแตกต่างกันในตระกูล FORM เดียวกัน ทำให้ข้าพเจ้าสามารถมองเห็นว่า VOLUME ทุก ๆ ส่วนสามารถจะคลี่คลาย (CREAT) และผลิกแผลงในตัวของมันในตัวของมันเองให้สัมพันธ์กับ FORM ทั้งหมดได้อย่างอิสระ ซึ่งมันได้เป็นผลให้งานประติมากรรมมีรสชาติ และไม่จืดชืดเบื่อหน่าย

ในงานประติมากรรม หรือ ในงานศิลปทั่วไปย่อมอาศัยจังหวะ (RHYTHM) ในการใช้, การวาง เพื่อให้ COMPOSITION ในงานมีความประสานกันเกิด UNITY ในธรรมชาติมีจังหวะเกิดขึ้นในตัวของมันเอง ซึ่งจังหวะที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปโดยอัตโนมัติ และมีลักษณะที่เกิดขึ้น ซ้ำ ๆ นอกจากเกิดสภาวะผิดปกติ จังหวะที่กำลังเป็นอยู่ก็จะเปลี่ยนแปลงตามสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้น จากมูลเหตุที่กล่าวมา เป็นผลสืบเนื่องให้ข้าพเจ้าเพ่งมองเข้าไปใน FORM ที่กำลังค้นหาอยู่

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ดังนั้นจังหวะแห่งการใช้ VOLUME ที่มีความอิสระในงานประติมากรรม ข้าพเจ้าได้วินิจฉัยมองเห็นความสำคัญของจังหวะในการยืดหดของ VOLUME ซึ่งทำให้ FORM มีความอิสระในการเคลื่อนไหว และ FORM จะไม่รู้สึกถูกบีบอยู่ในกรอบที่เป็นบล็อก ในช่วงจังหวะระหว่าง VOLUME กับ SPACE แต่ละช่วงนั้น มีอิทธิพลช่วยกระตุ้นและเร้าอารมณ์รู้สึกทำให้ FORM มีจังหวะขยับเขยื้อนตัวอย่างมีชีวิตชีวา

สำหรับงานประติมากรรมของข้าพเจ้าในระยะแรก ข้าพเจ้าหา FORM โดยอาศัย FORM กลมหลาย ๆ FORM มาสร้างความสัมพันธ์เชื่อมให้ต่อเนื่องกันโดยการเจาะ ตัดแบ่ง SPACE ใน FORM กลม ซึ่งจะเห็นได้ว่า FORM ทั้งหมด VOLUME ที่ใช้ยังกำหนดให้เห็นเป็น รูปกลมชัดมากไป ในงานชิ้นต่อมา ข้าพเจ้าได้ยืด FORM เพื่อหาทรวดทรง (SHAPE) ยาว ซึ่งทำให้ FORM ไม่รู้สึกอ้วนอืดอัดและทำให้ FORM มีชีวิตในการยืดหดตัวของมัน VOLUME แต่ละส่วนได้ถูกยืดหดตัวเพื่อให้เกิด RHYTHM ในการเคลื่อนไหวโดยตลอดในทุก ๆ จุดของ FORM ทั้งหมด

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

<u>การทำงานในระยะกลาง และการพบปัญหาในระยะนี้</u>

FORM ทั้งหมดประกอบด้วย MASS ให้มีสาม MASS การ TAKE SPACE เข้าไปแต่ละช่องในโครงสร้างของ FORM ทั้งหมดยังรู้สึกว่า SPACE กินเข้าไปใน FORM ยังไม่ลึก ซึ่งทำให้ VOLUME แต่ละส่วนยังไม่รู้สึกเจริญเคลื่อนไหวพอ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใช้ VOLUME กินลึกเข้าไปในแต่ละช่วงอีก ทำให้งานมีความรู้สึกที่เด็ดขาดในการใช้ VOLUME และ SPACE ซึ่งเป็นเหตุผลให้ VOLUME ทุกส่วนรู้สึกในการเจริญเคลื่อนไหวและเปลี่ยงความอิสระในตัวของมันขึ้นมาอย่างเต็มที่

การประสานกันของเส้นใน VOLUME แต่ละอัน SPACE ที่ข้าพเจ้านำมาใช้ได้มีบทบาทเน้นให้เห็นความเปล่งปลั่งของ VOLUME เส้นที่แสดงให้เห็นข้อต่อในจุดที่ทำให้ VOLUME งอกงามออกมา และเชื่อมโยงยึดเหนี่ยวซึ่งกันและกัน VOLUME ต่อ VOLUME จะมีความประสานกันให้ความรู้สึกที่ LOCK และการเจริญเติบโตของ VOLUME ใน FORM อย่างมีเหตุมีผล ซึ่งทำให้รู้สึกมองเห็นเส้นภายในโครงสร้างของ FORM มีเส้นที่สัมพันธ์และต่อเนื่องกันโดยตลอดทั้งข้างนอกและข้างใน FORM ทั้งหมด

การใช้ FORM ที่ให้ความรู้สึกที่เกาะเกี่ยวและ LOCK กัน

ที่จริงแล้วในการทำงานสร้างสรรค์นั้น มีความอิสระในความนึกคิดอย่างไม่จำกัดขอบเขต ซึ่งอาจจะใช้ลักษณะทุก ๆ อย่างในหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ ของวิชา COMPOSITION ก็ได้ เช่น HARMONY, RHYTHM, CONTRAST, BALANCE ฯลฯ แต่ในที่นี้จะสามารถนำสิ่งต่าง ๆ มาประสานสัมพันธ์ให้เกิด UNITY ในงานและแสดงความรู้สึกตรงกับแนวความคิดที่ได้มีเจตนาตั้งไว้เพียงไร

สำหรับ FORM ชั้นในที่ข้าพเจ้าใช้อยู่นั้น มันจะแสดงค่าตัวให้เห็นแกนชั้นในของ FORM ใหญ่ จาก VOLUME ที่ประสานกันและแสดงการผนึกตัวขึ้นนั้น ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่ามันให้ความรู้ในเรื่อง LOCK ยังไม่พอ ดังนั้น FORM ชั้นในซึ่งเป็นแกนในของ FORM ใหญ่ที่ใช้อยู่ มันจึงมีหน้าที่ช่วยดึงดูดความสนใจ ทำให้งานประติมากรรมมีความรู้สึกที่แข็งแรงภายในตัวของมัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

FORM ชั้นใน ถ้าใช้มันมากจะทำให้งานประติมากรรมของข้าพเจ้ามีความรู้สึกกระจาย ซึ่งขาดจุด FOCAL POINT ที่เหมาะสม ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงลดการใช้ลักษณะของ FORM ชั้นในออกในบางส่วน ซึ่งทำให้มีความรู้สึกที่ตรงกันข้าม (CONTRAST) กับลักษณะอันแรกคือมี FORM ชั้นในหรือแกนในอยู่ คงเหลือแต่ความแบนมาจรดกัน ดังจะเห็นจากงานในระยะกลาง โดยเฉพาะรูปนอน

ลักษณะซึ่งเป็น CONTRAST นี้ถ้าใช้มากจะทำให้ VOLUME แต่ละอันรู้สึกถูกตัดขาดและหลุดออกจากกัน แต่การใช้ลักษณะ CONTRAST จะต้องขึ้นอยู่กับเหตุผลความเหมาะสมในองค์ประกอบของ FORM ความขัดกัน (CONTRAST) เป็นหลักใหญ่ในองค์ประกอบ เพราะฉะนั้นความขัดกันจึงเป็นส่วนหนึ่งของความประสานกัน ถ้าใช้ลักษณะอันนี้ (CONTRAST) ให้ SPACE กินลึกกว่าบางช่องที่มี FORM ชั้นในที่ลึกที่สุด จะทำให้ความลึกเกิดน้ำหนักใน FORM ขัดมากเกินไป น้ำหนักที่เกิดขึ้นนี้ SPACE จะทำลายส่วนต่าง ๆ ของ FORM ทันที ด้วยการพิจารณาจากเหตุผลอย่างรอบคอบ ข้าพเจ้าจึงพยายามระมัดระวังควบคุมในการใช้ลักษณะต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาในตอนต้น เพื่อให้ FORM มี UNITY ที่ลงตัวมากที่สุด

การดำเนินงานสร้างสรรค์ในช่วงระยะกลางของข้าพเจ้า FORM ที่แสดงเนื้อหาในเรื่อง LOCK นั้น เป็นปัจจัยที่ให้ผลสะท้อนแห่งอารมณ์ที่กระชับแน่น และรู้สึกแข็งแรงอยู่ภายในตัวของมันเองนั้น ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การวิจารณาญาณและการทำงานในช่วงระยะหลัง

ข้าพเจ้าได้พิจารณาในทุกแง่ ทุกมุมอย่างถ่องแท้จากงานในระยะกลาง ซึ่งข้าพเจ้าใช้ลักษณะต่าง ๆ ดังได้กล่าวข้างต้นแล้วนั้น ลักษณะของ FORM ที่ข้าพเจ้านำมาประสานสร้างสรรค์ให้เกิด FORM ที่อิสระและแสดงความรู้สึกที่ LOCK นั้น ข้าพเจ้าใช้อย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ด้วยการมองเห็นอย่างชัดแจ้งและยกปัญหาขึ้นมาวินิจฉัยอย่างละเอียดถี่ถ้วน ข้าพเจ้าจึงลด MASS ใหญ่ ที่ใช้ให้คงเหลือเฉพาะแต่สิ่งที่จำเป็นให้น้อยลง ลักษณะที่ให้ความรู้สึกที่ LOCK ยึดตัวกันใน FORM นั้น ข้าพเจ้าได้รวบรวมการใช้ให้อยู่จุด FOCAL POINT ที่เหมาะสม ซึ่งทำให้งานประติมากรรมของข้าพเจ้ามีสาระแสดงเนื้อหาตรงตามเป้าหมายที่ข้าพเจ้าได้มีเจตนากำหนดไว้ในตอนแรก

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

FORM ในลางครั้ง ข้าพเจ้าทำให้ขดและเลี้ยวตัวมากทำให้เห็น MASS ย่อยของ FORM ในช่วงที่เลี้ยวนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้ VOLUME ที่มีเส้นเชื่อมโยงระหว่าง MASS ซึ่งทำให้รู้สึกเกาะเกี่ยวต่อเนื่องอย่างมีความประสานสัมพันธ์กันโดยตลอด แต่ลักษณะที่ใช้มี FORM ที่แตกต่างกันออกไปอีก

จากประสพการณ์ที่รวบรวมแนวความคิด และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมนี้

ข้าพเจ้าสามารถมองเห็นความสำคัญในรูปลักษณะที่ให้อารมณ์ความรู้สึก LOCK และเกาะเกี่ยวกัน และสามารถคลี่คลายรูปลักษณะอันนี้ให้มีความอิสระในการใช้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังได้กล่าวนี้เอง ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นอย่างแจ่มแจ้งในจุด ซึ่งเป็นแนวทางที่จะคลี่คลายรูปลักษณะของ FORM ที่กำลังค้นหาอยู่ ให้ FORM รู้สึกพวยพุ่งและเจริญงอกงามต่อไปอีกได้

และจากมูลเหตุแห่งการวินิจฉัยในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมส่วนตัว

เป็นผลให้ข้าพเจ้าเห็นความเป็นธรรมในงานประติมากรรมนั้น ซึ่งมันได้เป็นปัจจัยสะท้อนให้เห็นความจริงอันเป็นแก่นแท้แห่งชีวิตในอุดมธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

หนังสือที่ประกอบการค้นคว้า

ศิลปสงเคราะห์ พระยาอนุมานราชธนเรียบเรียงคำอธิบาย

ของ (ศาสตราจารย์ ศิลป พีระศรี)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่งวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

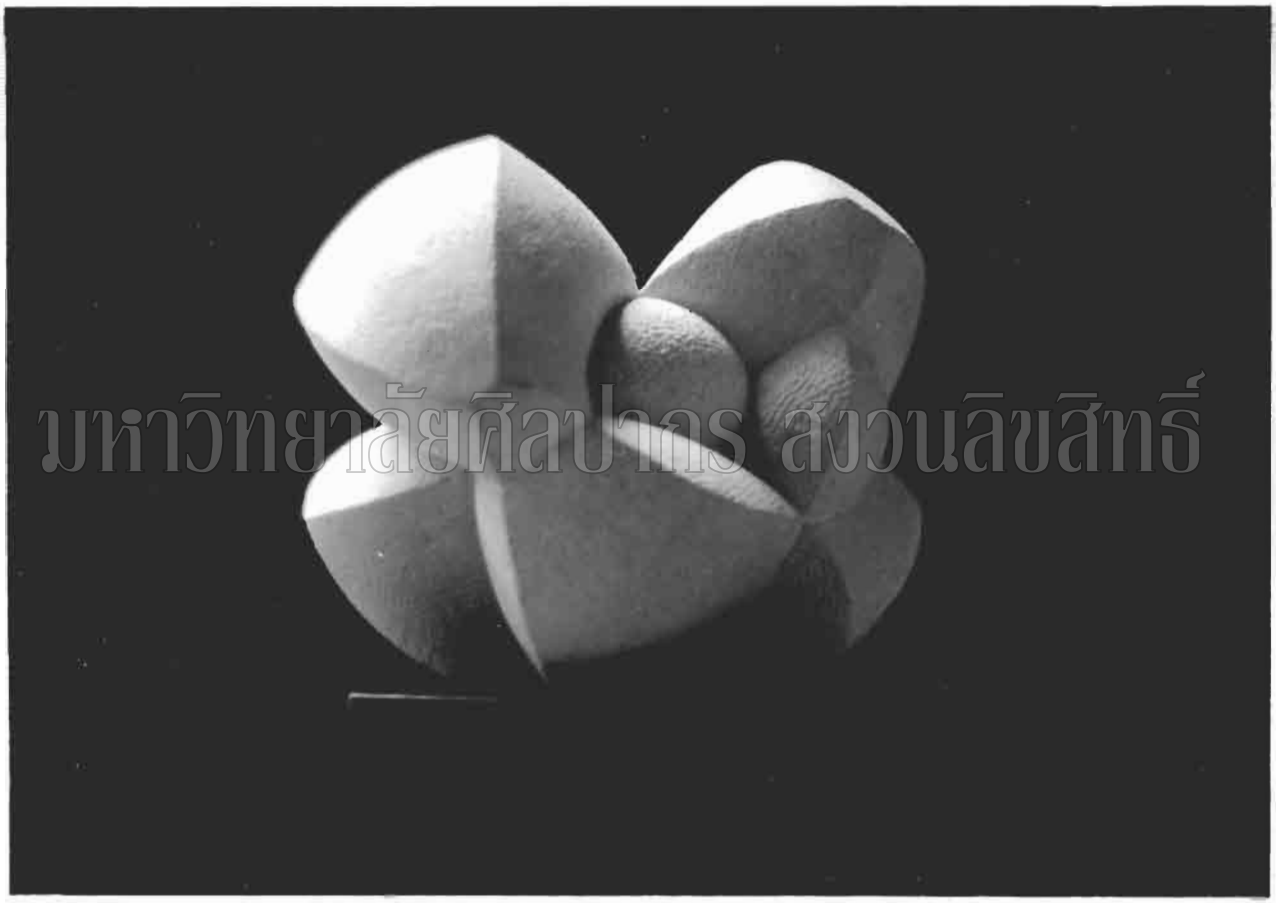
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ลำดับ	ชื่อภาพ	ขนาด	วัสดุที่ใช้
1	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	56 ซม.	หินทราย SAND STONE
2	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	53 ซม.	หินทราย SAND STONE
3	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	81 ซม.	หินทราย SAND STONE
4	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	67 ซม.	หินทราย SAND STONE
5	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	65 ซม.	หินทราย SAND STONE
6	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	36 ซม.	หินทราย SAND STONE
7	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	47 ซม.	หินทราย SAND STONE
8	การผนึกแห่งรูปทรง INTERLOCKING FORM	35 ซม.	หินทราย SAND STONE

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์